

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/63/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010052
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3815010052.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu na neverejnom zasadnutí konanom dňa 6. júla 2015 prejednal sťažnosť odsúdeného

W. H.

nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom H. č. XX, okr. B., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody llava,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza č. k. 1Nt/2/2015-25 zo dňa 01.04.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/200/2013 zo dňa 13.01.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/39/2014 zo dňa 30.04.2014, bol W. H. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c) Tr. zák. a odsúdený k trestu odňatia slobody na 38 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením Okresného súdu Prievidza č. k. 1Nt/2/2015-25 zo dňa 01.04.2015 bol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania v tejto trestnej veci podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietnutý. Proti tomuto uzneseniu hneď po jeho vyhlásení podal odsúdený sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti namietal, že existencia pohľadávky odsúdeného v sume 50.000 € voči jeho sestre L. Z. mohla mať vplyv na rozhodnutie o vine, pretože ak by táto včas zaplatila odsúdenému svoj dlh, mohol by zaplatiť zameškané výživné v celom rozsahu. Pohľadávku voči sestre nevymáhal, pretože ako blízkeho rodinnému príslušníkovi jej dôveroval a veril, že ona si svoj záväzok splní. Okrem toho záväzok vznikol na základe ústnej dohody, a preto by v prípadnom konaní nemohol predložiť súdu o svojej pohľadávke žiadny listinný dôkaz. K existencii pohľadávky navrhol odsúdený vypočuť viacerých svedkov a tiež L. Z., aby sa mohla vyjadriť k otázke, prečo svoj záväzok odsúdenému riadne a včas nezaplatila. Toto súd neakceptoval, hoci podľa názoru odsúdeného ide o dôležité okolnosti, ktoré by preukázali jeho tvrdenia. Ďalej v písomných dôvodoch podrobne vysvetlil, akým spôsobom došlo k takejto situácii a podrobne rozviedol časový prehľad skutočností, za ktorých došlo k situácii, v ktorej sa on ocitol. K písomným dôvodom odvolania pripojil celú radu kópií zápisníc o výsluchu svedkov ako aj ďalšie listinné dôkazy, z ktorých vyplýva pohľadávka voči jeho sestre L. Z.. Domáhal sa, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým bol jeho návrh na povolenie obnovy konania zamietnutý a aby povolil obnovu konania v jeho trestnej veci.

Keďže sťažnosť bola podaná včas a osobou oprávnenou, krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto predchádzalo a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por., obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti, alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania, alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu, by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu, s prihliadnutím aj na nové listinné dôkazy predložené odsúdeným a jeho tvrdenia, sa však v celom rozsahu stotožnil so zamietajúcimi dôvodmi súdu prvého stupňa. Odsúdený sa v predchádzajúcom konaní k spáchanému skutku doznať, pričom už tu uvádzal okolnosti, za ktorých nedošlo k vyplácaniu výživného voči svojim deťom z dôvodu, že dlžné výživné chcel vyplatiť z pohľadávky, ktorú mala jeho sestra voči nemu. Teda ide o okolnosť, ktorá bola súdu známa už v predchádzajúcom konaní a ktorú z hľadiska zavinenia odsúdeného súd neakceptoval v rámci obrany odsúdeného a ani akceptovať nemohol. Je nemysliteľné, aby niekto počas tak dlhej doby ako odsúdený W. H., čakal na vyplatenie pohľadávky s tým, že z tejto potom bude uhradené dlžné výživné a počas tejto doby odkázané osoby trpeli nedostatkom. Aj podľa názoru krajského súdu, táto okolnosť v prípade jej preukázania nemôže nijako ovplyvniť predchádzajúce odsudzujúce rozhodnutie či z hľadiska viny odsúdeného ako aj uloženého trestu.

Z uvedených dôvodov dospel preto krajský súd k záveru, že súd prvého stupňa správne postupoval, pokiaľ návrh na povolenie obnovy odsúdenému zamietol, pričom námietky uvedené v sťažnosti voči tomuto uzneseniu nepovažoval krajský súd za dôvodné a podanú sťažnosť odsúdeného následne podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon sťažnosť nepripúšťa.